

ÖRÖMHÍR

A MI URUNK JÉZUS KRISZTUSRÓL.

ÍRTA

M Á R K.

GÖRÖGBŐL MAGYARRA FORDÍTOTTA

KECSKEMÉTHY ISTVÁN.

Ára 20 fillér.

KIADJA:

A BETHÁNIA-EGYLET.

BUDAPEST, 1903.

Márk örömhíre (evangeliuma) vidékre is megrendelhető. A ki *legalább* 10 példányt rendel meg s ennek árát beküldi e címre : Bethánia-egylet titkári hivatala Budapest, II., Battyányi-utca 31. sz. 7. a. az bérmentve kapja a megrendelt példányokat. A ki 10 példánynál kevesebbet rendel, a fentebbi címre a megrendelt példányok árán felül 10 fillért küldjön postaköltségül.

Nem biztatjuk magunkat azzal, hogy egészen tökéletes fordítást adunk, de biztat a remény, hogy az új fordítás élénksége és erőteljessége mindenki tetszését meg fogja nyerni.

Budapest, 1903. augusztus hóban.

*A Bethánia-egylet
elnöksége.*

Örömhír.

1 A Jézus Krisztus örömhírének kezdete.

Keresztelő János.

2 Mint meg van írva Ézsaiás prófétánál:

Ime elküldöm előtted követemet,

Hogy elkészítse a te útadat;

3 **Kiáltónak szava a pusztában:**

Az Úrnak útját készítsétek el,

Az ő ösvényeit egyengessétek el:

4 előállt János, a ki a pusztában keresztelt, és a megtérés keresztségét prédikálta bűnbocsánatra.

5 És kiment hozzá az egész júdeai vidék és a jeruzsálemiek mind, és megkeresztelkedtek általa a

6 Jordán folyóban, megvallván a bűneiket. János pedig teveszőrruhát viselt, és bőrtövet a csipeje

7 körül, és sáskákkal meg vadmézzel élt. És így prédikált: Utánam jön el az, a ki nálam erősebb,

a kinek nem vagyok érdemes, hogy lehajolva

8 eloldozzam a saru szíjját. Én vízzel keresztelek meg benneteket, az pedig Szent Lélekkel fog titeket megkeresztelni.

Jézus megkeresztelkedik és megkísértetik.

9 Történt aztán azokban a napokban, hogy Jézus eljött a galileai Názáretből, és megkeresztelte János a Jordánban. És épen a mint feljött

a vízből, látta, hogy megnyílt az ég, és leszállt
11 reá a Lélek, mint galamb; és hang jött az égből:
12 te vagy az én szeretett fiam, te benned találtam
13 kedvet. Aztán a Lélek egyenest kiűzte őt a pusztába. És a pusztában volt negyven napig, mialatt a sátán megkísértette, és együtt volt a vadállatokkal, és az angyalok szolgáltak neki.

Jézus prédikálni kezd.

14 János elfogatása után pedig elment a Jézus
15 Galileába, az Isten örömmizenetét prédikálva, azt mondván, hogy betelt az idő, és elérkezett az Istennek az országa: térjetekek meg, és higgyjetekek az örömmizenetben.

Jézus tanítványokat választ.

16 És amint elment a Galilea tengere mellett, látta, hogy Simon és András a Simon testvére
17 halásznak a tengerben; mert halászok voltak. És szólt nekik a Jézus: jertek utánam, és emberhalászokká teszlek benneteket. És azonnal elhagyva a
18 hálókat, követték őt. Kisé előre menvén pedig Jakabot, Zebedeus fiát, és annak a testvérét Jánost
20 látta, őket is a hajóban, hogy a hálókat igazgatták. És azonnal elhívta őket, és elmentek utána, atyjukat Zebedeust a hajóban hagyva a napszámosokkal.

Jézus tisztátalan lelket űz ki.

21 Aztán bementek Kapernaumba; és mindjárt
22 szombaton tanított a zsinagógában. És megdöb-

bentek az ő tanításán; mert úgy tanította őket, mint a kinek teljhatalma van, nem pedig úgy, mint az írástudók.

- 23 És épen volt az ő zsinagógájukban tisztátalan
24 lélektől megszállt ember, és felkiáltott, mondván: mi közünk nekünk hozzád názáreti Jézus? elvesz-
25 teni jöttél bennünket? ismerlek, ki vagy, az Isten-
26 nek a szentje. A Jézus pedig rászólt: némulj el, és menj ki ő belőle! Erre a tisztátalan lélek azt megrázva, és nagy hangon kiáltva, kiment belőle.
27 És elbámultak mindnyájan, annyira, hogy így kérdezősködtek maguk közt: Mi ez? új tanítás: teljhatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és
28 engedelmeskednek neki. És egyszerre elterjedt az ő híre Galilea egész környékén mindenütt.

Péter napának és sok betegnek meggyógyítása.

- 29 A zsinagógából kijövet pedig egyenest a
30 Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal. A Simon napa pedig lázban feküdt, és
31 mindjárt szóltak neki felőle. És oda menvén, kézen fogva felkeltette; és a láz elhagyta azt, és szolgált nekik.

- 32 Estére kelvén pedig, mikor leszállt a nap, odavitték hozzá mindazokat, a kik rosszul voltak,
33 és az ördögösöket — és az egész város odagyűlt
34 az ajtóhoz. És sokakat meggyógyított, a kik különféle betegségek miatt rosszul voltak, és sok gonosz lelket kiűzött, de nem engedte a gonosz lelkeket beszélni, hogy őt ismerik.

Jézus bejárja Galileát.

35 Reggel pedig jóval pitymallat előtt felkel-
36 vén, kiment és puszta helyre távozott, és ott imád-
37 kozott. De Simon és a vele levők utána mentek, és
megtalálták őt, és azt mondták neki, hogy mind-
38 nyájan téged keresnek. És szólt nekik: menjünk
máshova, a határos mezővárosokba, hogy ott is
39 prédikáljak; mert e végre jöttem ki. És elment
az egész Galileába, prédikálva az ő zsinagógáikban,
és kiűzve a gonosz lelkeket.

Jézus poklost gyógyít.

40 Aztán poklos ember jött hozzá, kérve őt, és
térdre esve mondván neki, hogy ha akarsz, meg
41 tudsz engem tisztítani. És megesett a szíve, és
42 kinyújtva kezét, érintette, és szólt neki: aka-
rom, tisztulj meg. És azonnal elment tőle a pok-
43 losság, és megtisztult. És felzúdulván rá tüstént
44 elűzte őt, és szólt neki: vigyázz, senkinek semmit
ne mondj, hanem eredj, **mutasd meg a papnak**
magadat, és a miket Mózes parancsolt, vidd meg
áldozatul a megtisztulásodért, bizonyságul az ő
számukra.

45 De az kimenvén, elkezdett sokat prédikálni,
és az esetet elhíresztelni, úgy hogy *Jézus* városba
nyilván már be sem mehetett, hanem kívül puszta
helyeken volt: és mindenfelől mentek hozzá.

A gutaütöttet a háztetőn át bocsátják Jézus elé.

2 Mikor aztán napok mulva ismét bement Ka-
2 pernaumba, híre ment, hogy otthon van. És oly

sokan összesereglettek, hogy már el sem fértek,
még az ajtó előtt sem; és beszélte nekik az igét.
3 Olyanok is jöttek, a kik gutaütöttet hoztak hozzá,
4 a kit négyen emeltek. És mivel a néptömegben
át nem tudtak hozzá menni, lebontották a tetőt,
a mely alatt volt, és miután a padlást feltörték,
5 leeresztették az ágyat, a melyen a gutaütött feküdt.
Jézus pedig látván hitűket, azt mondta a guta-
ütöttek: gyermekem, megbocsáttatnak a te bü-
6 neid. Az írástudók közül pedig némelyek ott
7 üldögéltek, és tanakodtak magukban: mit beszél
ez így? káromlást szól; ki bocsáthat bűnöket, ha
8 nem egy: az Isten? És Jézus azonnal észre-
vén lelkében, hogy így tanakodnak magukban,
mondja nekik: mit tanakodtok ezeken magatok-
9 ban? Mi könnyebb, azt mondani-e a gutaütöttek:
megbocsáttatnak a bűneid, vagy azt mondani: kelj
10 fel, vedd fel az ágyadat, és járj? Hogy pedig
megtudjátok, hogy teljhatalma van az ember fiának
a földön bűnöket bocsátani, mondja a gutaütött-
11 nek: neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágya-
12 dat, és eredj haza. És felkelt, és mindjárt felvén
ágyát, kiment mindnyájuk előtt, úgy hogy elbá-
multak mindnyájan, és dicsőítették az Istent, azt
mondván, hogy így még soha nem láttuk.

Lakoma Máténál.

- 13 Azután megint kiment a tenger mellé; és az
egész néptömeg odament hozzá, és tanította őket.
14 És arra jártában látta Lévit, az Alfeus fiát,
a vámház előtt ülni, és szólt neki: kövess engem.
És felállván, követte őt.

15 Történt pedig, hogy asztalhoz ült az ő há-
zában, és sok vámszedő és bűnös ült asztalhoz a
Jézussal és az ő tanítványaival együtt; mert sokan
16 voltak, és követték őt. És a farizeus írástudók,
mikor látták, hogy együtt evett a bűnösökkel és a
vámszedőkkel, azt mondták a tanítványainak, hogy
17 hát a vámszedőkkel és bűnösökkel eszik és iszik
együtt? Jézus pedig mikor meghallotta, szólt
nekik: a jó erőben levők nem érzik orvos szük-
ségét, de igen a rosszul levők: nem igazakat hívni
jöttem, hanem bűnösöket.

A bűjtről.

18 A János tanítványai pedig, és a farizeusok
bűjtöt tartottak. És hozzá mentek és szóltak neki:
miért hogy a János tanítványai bűjtölnek, a te
19 tanítványaid pedig nem bűjtölnek? És így szólt
azoknak a Jézus: bűjtölhetnek e a lakodalmások,
a míg velök van a vőlegény? A meddig a vőle-
20 gény velök van, nem bűjtölhetnek. De jönnek
napok, mikor elvételük tőlök a vőlegény, és akkor
21 majd bűjtölnek azon a napon. Senki sem varr foltot
új szövethől régi ruhára, máskülönben a toldás
elszakít abból, az új a régiből, és rosszabb lesz a
22 szakadás. És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe,
máskülönben elrepszti a bor a tömlőket, a bor is
káriba vész, a tömlők is. Hanem új bort új tüm-
lőkbe.

A szombat Ura.

23 Történt egyszer, hogy a vetéseken ment át
szombaton, és a tanítványai elkezdték útközben a

- 24 kalászokat tépdesni. És a farizeusok szóltak neki :
íme mért teszik szombaton, a mi nem szabad ?
25 Erre így szólt nekik : soha nem olvastátok-e, mit
tett Dávid, mikor szükségbe jutott, és megéhezett,
26 ő és a vele valók ? Hogy ment be az Isten házába
Abjátár főpapsága alatt, és ette meg **a szent ke-
nyereket**, a melyeket nem szabad megenni, csak a
27 papoknak, és adott a vele valóknak is ? És szólt
nekik : a szombat lett az emberért, nem pedig az
28 ember a szombatért : úgy hogy az embernek fia
a szombatnak is ura.
- 3** Máskor meg zsinagógába ment be, és volt ott
olyan ember, a kinek elszáradt volt a keze ; és
2 figyelemmel kísérték őt, vajon meggyógyítja-e azt
3 szombaton, hogy vádat emeljenek ellene. Ő pedig
azt mondta annak az embernek, a kinek elszáradt
4 volt a keze : állj a középbe. Azoknak pedig szólt :
szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni,
5 életet menteni vagy ölni ? De azok hallgattak. És
körülnézve rajtuk haraggal, mivel bánkódott az ő
keményszívűségükön, szólt az embernek : nyújtsd
ki a kezed. És kinyújtotta, és helyreállt a keze.
- 6 A farizeusok pedig kijöven, mindjárt tanácsot tar-
tottak a heródespártiakkal ő ellene, hogy hogyan
veszítsék el őt.

Tanítványok kiküldése.

- 7 Azután visszavonult a Jézus tanítványaival
együtt a tengerhez ; és Galileából nagy sokaság
8 követte ; és Judeából és Jeruzsálemből és Idumeá-
ból és Jordánelvéről és Tirus és Sidon környéké-
ről nagy sokaság ment hozzá, a kik hallották,

9 mily nagy dolgokat művelt. És azt mondta tanítványainak, hogy legyen szolgálatára egy kis hajó,
10 a néptömeg miatt, hogy össze ne szorítsák őt; mert sokakat meggyógyított, úgy, hogy mindenki ő rá esett, hogy hozzá érjen, a kin csak
11 valami csapás volt. A tisztátalan lelkek pedig, valahányszor meglátták, leborúltak előtte, és kiáltottak, azt mondván, hogy te vagy az Istennek a
12 Fia. És sokat dorgálta őket, hogy ne ismertessék őt meg.
13 És felment a hegyre, és odahívta azokat, a
14 kiket ő akart, és odamentek hozzá. És arra rendelt tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy
15 kiküldje őket prédikálni, és teljhatalmuk legyen
16 a gonosz lelkek kiűzésére; és ezt a tizenkettőt rendelte: és Simonnak Péter nevet adott; és Jakabot
17 a Zebedeus fiát, és Jánost a Jakab testvérét, ezeknek pedig Boanergesz nevet adott, a mi azt teszi,
18 hogy mennydörgés fiai; és Andrást és Filepet és Bertalant és Mátét és Tamást és Jakabot az Alfeus
19 fiát, és Tadeust és Kanaáni Simont és Iskariót Júdást, a ki őt el is árulta.

A Szentlélek elleni bűn.

20 Azután hazaérkezett; és olyan sokaság jött össze ismét, hogy még csak kenyert sem ehettek.
21 És meghallották az ő rokonai, és kimentek őt megfogni, mert azt mondták, hogy magánkívül van.
22 Azok az írástudók pedig, a kik Jeruzsálemből mentek le, azt mondták, hogy Belzebul van vele, és hogy a gonosz lelkek fejedelme által űzi ki a gonosz
23 lelkeket. Akkor oda szólítván őket, példázatok-

ban mondá nékik: hogyan űzhet ki sátán sátánt?
24 Akár ha ország szakad pártokra önmaga ellen,
25 nem állhat meg az az ország; akár ha ház szakad
pártokra önmaga ellen, nem állhat meg az a ház.
26 Akár ha a sátán támadt önmagára és szakadt pár-
27 tokra, nem állhat meg, hanem vége van. De senki
az erősnék házába bemenvén el nem zsákmányol-
hatja az ő felszerelését, ha előbb meg nem kötözi
28 az erőset, és akkor zsákmányolja ki annak házáat.
Bizony mondom néktek, hogy minden bűnük meg-
bocsáttatik az emberek fiainak, káromlásaik is.
29 bármi káromlást szólnak; de bárki a Szent Lé-
lekre szól káromlást, annak a számára nincs bo-
csánat soha, hanem elévülhetetlen bűnben vétkes
30 az. Mivel azt mondták, hogy tisztátalan lélek van
benné.

Kik a Jézus rokonai.

31 És megérkezett az ő anyja és az ő testvérei,
32 és kívül megállván, érte küldtek, híván őt. Ő
körülötte pedig néptömeg ült, és szóltak neki:
ímé a te anyád és testvéreid kint keresnek téged.
33 És válaszolván nekik így szólt: ki az én anyám
34 és testvéreim? És körültekintvén azokon, a kik
körülötte ültek körben, szólt: ímé az én anyám
35 és az én testvéreim! Bárki az Isten akaratát teszi,
az nékem fivérem és nővérem és anyám.

Példázat a magvetőről.

4 Azután ismét tanítani kezdett a tengernél. És
oly igen nagy néptömeg gyülekezett hozzá, hogy
ő hajóba szállván a tengeren ült le, az egész nép-

2 tömeg pedig a tengernél a földön volt. És sokat
tanította őket példázatokban, és tanításaközben
3 szólt nekik: hallgassatok. Ime a magvető kiment
4 vetni. És vetésközben történt, hogy egyik az út
5 mellé esett, és eljöttek a madarak, és felették
azt. A másik pedig a kövesre esett, a hol nem
volt sok földje, és mindjárt kisarjadzott, azért
6 mert nem volt mély földje; mikor aztán a nap
felkelt, megsütötte, és mivel nem volt gyökere,
7 elszáradt. Ismét másik a tövisek közé esett, és
felnöttek a tövisek, és megfojtották azt, és nem
8 adott termést. Mások pedig a jó földbe estek, és
nővekedő és gyarapodó termést adtak, és harmincz-
szorost és hatvanszorost és százszorost termettek.
9 És szólt: a kinek van füle a hallásra, hallja meg.
10 . Mikor aztán egyedül voltak, megkérdeztek
tőle a példázatot azok, a kik a tizenkettővel együtt
11 körülötte voltak. És szólt nekik: nektek adatott
az Isten országának titka; azoknak a kívül valók-
12 nak pedig minden példázatokban történik, hogy

**Látván lássanak, de át ne lássanak,
Hallván halljanak, de ne értsenek,
Hogy valahogy meg ne térjenek és bocsá-
natot ne nyerjenek.**

13 És szólt nekik: ezt a példázatot nem tudjátok,
és hogyan ismeritek meg majd a példázatokat mind?
14 A magvető az igét hinti. Ezek pedig az út mel-
15 léke, a hová vetik az igét, de mikor meghallják,
mindjárt eljö a sátán, és elragadja a beléjük vetett
16 igét. Ezek meg hasonlóképen a köves helyen be-
vetettek, a kik mikor hallják az igét, mindjárt
17 beveszik azt örömmel, de nincs gyökerük önma-

gukban, hanem bizonyos ideig kitartanak, azután
mikor nyomás vagy üldözés támad az ige miatt,
18 mindjárt elbotlanak. Mások meg azok, a kik a
tövisek közé vannak bevetve; ezek azok, a kik
19 az igét hallgatják, de a világi gondok és a gaz-
dagság csalárdsága és a többi dolgok után való
vágyak beléjük menyén, megfojtják az igét, és
20 gyümölcstelen lesz. És ezek azok, a kik a jó földön
vannak bevetve: mindazok, a kik hallgatják az
igét és befogadják, és gyümölcsöt teremnek har-
minczszorosan és hatvanszorosan és százszorosan.

Az ige hatása nyilván mutatkozik.

21 Azután azt mondta nekik, hogy vajon a
mécset azért hozzák-e be, hogy a véka alá tegyék,
vagy az ágy alá, nem, hogy a mécstartóra tegyék?
22 Mert nincs semmi titok, ha nem azért, hogy
nyilvánvalóvá legyen; sem titkon nem történik
semmi, ha nem azért, hogy villágosságra jöjjön.
23 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja meg.
24 Monda továbbá nekik: figyeljétek meg, a
mit hallotok. A mely mértékkal mérték, azzal
25 mérnek néktek, ráadást is adnak néktek. Mert a
kinek van, annak adatik; a kinek pedig nincs,
attól a mije van is elvételik.
26 Végül monda: úgy van az Isten országa,
mint az ember elveti a magot a földbe, aztán
27 elalszik és felébred, éjjel és nappal, a mag pedig
28 kikel és nő, ő nem tudja hogyan. Magától terem
a föld, először fűvet, aztán kalászt, aztán teljes
29 gabona szemet a kalászban. De mihelyt a termés

engedi, azonnal elküldi a sarlót, mivelhogy itt van az aratás.

Isten országa kicsiből nagyra növekszik.

30 Monda továbbá: mihez hasonlítsuk az Isten
31 országát, vagy mely példázatba tegyük azt? Mint
mustármag, mely mikor elvettetik a földbe, bár
legkisebb a földön lévő minden magok közt,
32 mégis mikor elvettetik, felnő, és nagyobb lesz
minden zöldségnél, és nagy ágakat hajt, úgy hogy
fészket rakhatnak árnyéka alatt az ég madarai.

33 És sok ilyen példázattal szólt nekik az igét,
34 a mint képesek voltak meghallgatni, példázat
nélkül pedig nem szólt hozzájuk, külön azonban
a saját tanítványainak mindent megfejtett.

Jézus megdorgálja a vihart.

35 És az nap mikor este lett, szólt nekik:
36 menjünk át a tulsóféltre. És elhagyván a sokasá-
got, magukkal vitték őt úgy a mint volt a hajó-
37 ban. És más hajók is voltak vele. És nagy szeles
vihar támadt, és a habokat a hajóba hányta, úgy
38 hogy már-már megtelt a hajó. Ő pedig a taton
volt a vánkoson elaludva; és felkeltették őt, és
szóltak neki: Mester, nem gondolsz vele, hogy
39 elveszünk? És felébredvén, megdorgálta a szelet,
és szólt a tengernek: hallgass, némulj el! És
40 elállt a szél, és nagy csendesség lett. Azoknak
41 pedig szólt: miért féltetek? még sincs hitetek? És
megfélemlettek nagy félelemmel, és így szóltak
egymáshoz: ki hát ez, hogy a szél is a tenger is
engedelmeskedik neki?

Jézus kiűzi a sereg gonosz lelkét.

- 5 Ezután megérkezett a tenger tulsó partjára,
2 a Gerazabeliek vidékére. És a mint Ő kilépett a
hajóból, mindjárt tisztátalan lélektől megszállt
3 ember jött elébe a sírokból, a ki lakását a sírok-
ban tartotta, és lánczczal sem tudta őt soha senki
4 lekötni, mert hogy sokszor meg volt ő kötözve
békókkal és lánczokkal, de széttépte a lánczokat
és a békókat összetördelte, és senki sem birta őt
5 megfékezni; és éjjel és nappal mindig a sírokban
és a hegyekben volt, kiáltozva és vagdalva magát
6 kövekkel. És mikor meglátta Jézust messziről,
7 odafutott és imádta őt, és nagy hangon kiáltva
szólt: mi közöm nekem te hozzád, Jézus, a ma-
gasságos Istennek fia? Az Istenre kényszerítlek
8 téged, ne gyötörj engem! Mert így szólt neki:
9 menj ki te tisztátalan lélek ebből az emberből.
És megkérdezte tőle: mi a neved? Mire így szólt
10 neki: Sereg az én nevem, mert sokan vagyunk.
És nagyon kérte őt, hogy ne küldje ki őket arról
11 a vidékről. Ott a hegynél pedig nagy sertés nyáj
12 legelészett; és kérték őt így szólván: küldj ben-
13 nünket a sertésekbe, hogy azokba menjünk. És
megengedte nekik. És kijövén a tisztátalan lel-
kek, bele mentek a sertésekbe, és a nyáj lerohant
a meredeken a tengerbe, körülbelül kétezeren, és
14 belefúltak a tengerbe. Azok pedig, a kik legel-
tették őket, elfutottak és hírt adtak a városba és
a mezőkre; és jöttek látni, mi az, a mi történt.
15 És oda érnek Jézushoz, és látják az ördögöset,
a mint ott ül, fel van öltözve és eszén van, az,
16 a kiben a sereg volt; és megfélemlettek. És fel-

világosítást adtak nekik azok, a kik látták, mint történt a dolog az ördögössel, a sertések felől
17 is. Erre elkezdték őt kérni, hogy menjen el az ő
18 határukból. És mikor Ő a hajóba szállt, kérte őt
19 az ördögös, hogy vele lehessen. De nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: eredj el haza a tiedhez, és add hírül nekik, mily nagy dolgokat tett veled az Úr, és *mint* könyörült rajtad.
20 El is ment, és elkezdte hirdetni a Tizvárosban, mily nagy dolgokat tett ő vele a Jézus; és mindenki csodálkozott.

Jairus leánya. A beteg asszony.

21 Mikor ezután ismét átkelt Jézus a hajón a tulsófelre, nagy néptömeg gyűlt hozzá, Ő pedig
22 a tengernél volt. És oda ment a zsinagógai előjárók egyike, név szerint Jairus, és a mint őt
23 meglátta, lábaihoz esett, és nagyon kérte őt, azt mondván, hogy az én kis leányom végét várja, hogy eljövén tedd reá kezeidet, hogy meggyógyuljon és éljen. És elment vele. És nagy néptömeg ment utána és összeszorították őt.

25 Akkor egy asszony, a ki vérfolyásban volt
26 tizenkét éve, és sokat szenvedett sok orvostól, és mindenét elköltötte a mije volt, de semmi hasznát nem vette, hanem inkább rosszabbra fordult, miután hallotta, a miket Jézus felől *beszéltek*,
27 a tömegben háta mögé menvén, érintette az ő ruháját; mert azt mondta, hogy ha csak az ő ruháit
29 érintem is, meggyógyulok. És azonnal megszáradt az ő vérenek forrása, és észre vette testében, hogy
30 kigyógyult abból a csapásból. Jézus pedig, a ki

azonnal észre vette magában a belőle kiment
erőt, arra fordulván a tömegben, így szólt: ki
31 érintette az én ruháimat? Az ő tanítványai erre
így szóltak neki: látod a néptömeget, mely téged
32 összeszorít, és azt mondod: ki érintett engem?
Akkor körültekintett, hogy lássa azt, a ki ezt
33 tette. Az asszony pedig, tudván mi történt ő vele,
félve és reszketve oda ment és elébe esett, és
34 elmondta neki a teljes valóságot. És Ő így szólt
hozzá: leányom, a te hited meggyógyított téged;
eredj el békével, és légy egészséges a rajtad lévő
csapástól.

35 Még Ő beszélt, mikor a zsinagógai előljáró-
tól oda értek, a kik azt mondták, hogy a te
36 leányod maghalt, mit fárasztod még a Mestert?
A Jézus pedig, mintha nem is hallaná a mondott
szót, így szólt a zsinagógai előljárónak: ne félj,
37 csak higgy. És nem engedett senkit magával
menni, csak Pétert és Jakabot és Jánost, a Jakab
38 testvérét. És oda érnek a zsinagógai előljáró
házába, és látja a zajongást és a sírókat és nagyon
39 jajveszékelőket, és bemenvén így szól hozzájuk:
mit zajongtok és sírtok? A gyermek nem halt
40 meg, hanem aluszik. És kinevették őt. Ő pedig
kiküldvén mindenkit, maga mellé veszi a gyermek
41 atyját és anyját, és az ő vele levőket és bemegy
oda a hol a gyermek volt. És megfogván a gyermek
kezét, így szól neki: talitha kúúm, a mi megma-
gyarázva így van: leány, néked mondom, kelj
42 fel. És azonnal felállt a leány, és járkált; mert
tizenkét éves volt. És egyszerre bámulatba estek
43 nagy elbámulással. És igen megparancsolta nékik,
hogy ezt senki meg ne tudja. Azután szólt, hogy
adjanak neki enni.

Nem kedves a próféta otthon.

6 És kiment onnét, és elment a hazájába, tanítványai pedig követték őt. És mikor szombat
2 lett, tanítani kezdett a zsinagógában; és sok hallgató megdöbbent, mondván: hol vette ez ezeket, és mi az a bölcsesség, mely ennek adatott, és azok az ilyen erők, a melyek az ő kezei által
3 történnek? Nem ez az az építőmester, a Mária fia és Jakabnak és Józsnak és Júdásnak és Simonnak testvére? És nem itt nálunk vannak-e a nővérei? És megbotránkoztak benne És azt
4 mondta nekik a Jézus, hogy nincs a próféta tisztesség nélkül, csak a hazájában és a rokonai
5 között és a maga házában. És nem gyakorolhatott ott semmiféle erőt, csak éppen gyógyított, egy
6 kevés betegre tévén kezeit. És csodálkozott azoknak a hitetlenségén.

Jézus munkába állítja tanítványait.

Azután bejárta a falvakat sorban tanítván.
7 És előszólitotta a tizenkettőt, és kezdte őket kibocsátani kettőnként, és teljhatalmat adott nekik
8 a tisztátalan lelkeken, és megparancsolta nekik, hogy semmit se vigyenek útra, csak csupán pászát,
9 se kenyeret, se táskát, se övükbe pénzt, hanem sarukat kötve, és ne vegyetek magatokra
10 két felöltőt. Továbbá így szólt hozzájuk: bárhol beszálltok valamely házba, ott maradjatok addig,
11 míg onnan elutaztok. És bármely hely be nem fogad benneteket és nem hallgat reátok, mikor onnan elutaztok, rázzátok le a port, a mi talpatokon van, nékik bizonyságul.

12 És kimenvén hirdették, hogy térjenek meg,
13 és sok gonosz lelket üztek ki, és sok beteget
kentek meg olajjal és gyógyítottak meg.

Mit gondolt Heródes Jézusról? (Keresztelő János halála).

14 És hallotta a király, Heródes, mert köz-
tudomásúvá lett a neve, és azt mondta, hogy
Keresztelő János támadt fel halálából, és azért
15 működnek benne ezek az erők. Mások ellenben
azt mondták, hogy Illyés ő; mások pedig azt
mondták, hogy próféta, olyan mint egy a prófé-
16 ták közül. Hallván pedig Heródes, így szólt: a
mely Jánost én lefejeztettem, az támadt fel. Mert
17 maga Heródes küldött érte és fogatta el Jánost,
és bilincsbe verte őt börtönben Heródiás miatt,
testvérének Filepnek felesége miatt, hogy azt
18 elvette; mert azt mondta János Heródesnek, hogy
nem szabad neked a testvéred feleségét bírnod.
19 Heródiás pedig fenekedett rá, és meg akarta őt
20 ölni, de nem tehetette; mert Heródes félt Jánostól,
mivel tudta, hogy igazságos és szent ember, és
vigyázott rá. És mikor őt hallgatta, nagy zavar-
ban volt, pedig örömet hallgatta őt Hanem
21 mikor alkalmas nap adódott, mikor Heródes a
születése napján lakomát készített az ő főneme-
seinek és főtisztjeinek és Galilea előkelőinek; és
22 mikor bement magának Heródiásnak a leánya, és
tánczolt: tetszett Heródesnek és azoknak, a kik
vele asztalnál ültek, és a király így szólt a leány-
nak: kérj tőlem bármit akarsz, és megadom
23 neked; és megesküdött néki, hogy bármit kérsz
tőlem, megadom neked, akár országom felét is.

24 És kimenvén szólt az anyjának: mit kérjek? Az
25 pedig szólt: a Keresztelő János fejét. És azonnal
bement sietséggel a királyhoz, és kérte, mond-
ván: akarom, hogy tüstént add nekem a Keresz-
26 telő János fejét tálon. Erre bár igen szomorú
lett a király, az eskü miatt és az asztalnál ülők
27 miatt nem akarta őt visszautasítani. És azonnal
testőrt küldvén a király, elrendelte, hogy hozzák
el a fejét. Az aztán elmenvén lefejezte őt a bör-
28 tönben, és elhozta a fejét tálon, és oda adta azt
a leánynak, a leány pedig az ő anyjának adta
29 azt. Mikor aztán tanítványai meghallották, eljöttek
és elvitték a holttestét, és sírba tették azt.

Öt kenyér meg két hal.

30 És összegyűltek az apostolok Jézushoz, és
elmondtak neki mindent, a mit csak tettek és a
31 mit csak tanítottak. És szólt nekik: jertek ti ma-
gatok külön puszta helyre és pihenjeteK egy
kicsit. Mert sok volt a jövő-menő, és még evésre sem
32 volt idejük. És elmentek a hajón puszta helyre
33 külön. De meglátták őket, hogy mennek, és meg-
ismerték sokan, és gyalog minden városból össze-
34 futottak oda, és megelőzték őket. Mikor aztán
kiszállt, nagy néptömeget látott, és megesett raj-
tok a szíve, mivel olyanok voltak, mint **a pásztor**
nélkül való juhok, és elkezdte őket sok min-
35 denre tanítani. Mikor aztán már nagy idő lett,
oda mentek hozzá a tanítványai és azt mondták,
36 hogy puszta a hely, és már nagy idő van: bocsásd
el őket, hogy menjenek el a körül levő majorokba
és falvakba, és vegyenek magoknak, a mit egye-
37 nek. De ő ezt felelte nekik: adjatok nekik ti

enni. Erre így szóltak neki : elmenjünk és vegyünk kétszáz dénár ára kenyeret, úgy adjunk nekik enni? Ő pedig így szólt nekik; hány kenyerek van? menjetek nézzétek meg. És miután megtudták, megmondták: öt, meg két hal. Erre elrendelte nekik, hogy mindenkit ültessenek le csoportonként a zöld fűvön. És leültek rendre-rendre százával és ötvenével. Akkor vette az öt kenyeret és a két halat, és feltekintvén az égre megáldotta, és a kenyeret megszegte és tanítványainak adta, hogy tegyék elébök, a két halat is elosztotta mindenkinek. És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és tizenkét tele kosár morzsalékot vittek el, a halakból is. Pedig a kik ették a kenyeret, ötezren voltak férfiak.

Jelenet a tengeren.

45 Azután tanítványait mindjárt kényszerítette, hogy a hajóba szálljanak, és menjenek előre a tulsó félre Betsaidához, a míg ő elbocsátja a néptömeget. És miután elvált tőlük, elment a hegyre imádkozni. Mikor aztán este lett, akkor volt a hajó a tenger közepén, ő pedig egyedül a szárazföldön. És mikor látta, hogy küzködnek az evezéssel, mert a szél ellenök volt, éjszaka a negyedik őrváltás ideje körül hozzájok ment, a tengeren járva, és el akart mellettök menni. De azok a mint meglátták őt a tengeren jární, azt 50 vélték, hogy tünemény, és felkiáltottak; mert valamennyien látták őt, és zavarba jöttek. Ő azonban mindjárt beszélt velök, és így szólt 51 hozzájok: bizzatok, én vagyok, ne féljetek! És felment hozzájok a hajóba, és elállt a szél, mire

52 magokban nagyon elbámultak ; mert nem értettek
a kenyerekből, hanem meg volt keményedve a
szívök.

A ki Jézushoz ér, meggyógyul.

53 Mikor aztán át értek a szárazföldre, Gene-
54 záretbe mentek, és kikötöttek. És mikor kiszáll-
55 tak a hajóból, azonnal megismerték Őt, és körül
futották azt az egész vidéket, és elkezdtek a rosszul
levőket ágyakon körül hordozni, ahol hallották, hogy
66 Ő van. És bárhol bement falukba vagy városokba
vagy majorokba, a piaczkon helyezték el a be-
tegeket, és kérték őt, hogy bár ruhájának a szélét
érinthessék ; és a ki csak hozzá ért, meggyógyult.

Mi tesz tisztátalanná ?

7 Egyszer odagyűltek hozzá a farizeusok és
az írástudók közül némelyek, akik Jeruzsálemből
2 jöttek. És a mint látták, hogy az ő tanítványai közül
némelyek tisztátalan, azaz meg nem mosott kézzel
3 eszik a kenyeret, — a farizeusok ugyanis és a zsidók
mind, nem esznek a nélkül, hogy kezeiket a csuklóig
4 meg ne mossák, mert ragaszkodnak a régiék
hagyományához, piaczról *jőve* sem esznek mosdás
nélkül, és sok egyéb van, amit átvettek, hogy
megtartsák, poharak és korsók és rézedények
5 mosása, — és megkérdezték Őt a farizeusok és írás-
tudók : miért nem járnak a te tanítványaid a régiék
hagyománya szerint, hanem tisztátalan kézzel
6 eszik a kenyeret ? Ő pedig szólt nekik : jól pró-
fétált Ézsaiás felőletek képmutatók felől, a mint
írva van, hogy :

**Ez a nép az ajkaival tisztel engem,
Szívök pedig távol van én tőlem;**

7 **De hiába félnek engem**
Úgy hogy emberi rendeléseket tanítanak
[tudomány gyanánt.

8 Mert elhagyjátok az Isten parancsát, és az em-
9 beri hagyományhoz ragaszkodtok. Továbbá így
szólt nekik: szépen semmibe veszitek az Isten
parancsát, hogy a ti hagyományotokat megtart-
10 sátok. Mert Mózes ezt mondta: **tiszteld atyádat**
és anyádat, és aki szidja atyját vagy anyját,
11 **halállal haljon meg.** Ti ellenben ezt mondjátok:
ha azt mondja az ember atyjának vagy anyjának:
korbán, azaz áldozati ajándék az, amit tőlem
12 egyáltalán segítségül nyerhetsz, többet semmit
sem engedtek neki atyjával vagy anyjával tenni,
13 a mi által erőtlenné teszitek az Isten szavát a ti
hagyományotokkal, a mit tovább adtatok, és sok
14 ehhez hasonlót tesztek. Ekkor ismét oda szólítván
a néptömeget, így szólt nekik, hallgassatok rám
15 mind, és értsetek meg. A mi az emberen kívül-
ről megy ő bele, semmi sincs, a mi őt tisztá-
talanná tehetné; hanem a mik az emberből kijö-
nek, azok azok, a mik az embert tisztátalanná teszik.
17 Mikor aztán haza ment a tömegtől, meg, kér-
dezték tőle a tanítványai ezt a példázatot. És így
18 szólt nekik: ennyire értelmetlenek vagytok ti is?
Nem látjátok át, hogy a mi kívülről megy bele
az emberbe, semmi sem teheti őt tisztátalanná,
19 mivel nem a szívébe megy neki, hanem a hasába,
és kimegy az árnyékszékbe?

Ez által az ételeket mind tisztának nyilván-
20ította. De azt mondta, hogy ami az emberből

21 kijön, az teszi tisztátalanná az embert. Mert
belülről, az emberek szívéből jönnek ki a rossz
22 gondolatok, paráználkodások, tolvajságok, gyil-
kolások, házasságtörések, telhetetlenségek, gonosz-
23 ságok, csalás, kicsapongás, gonosz szem, károm-
kodás, kevélység, oktalanság; mind ez a rossz
belülről jön ki, és tisztátalanná teszi az embert.

A görög asszony kis leánya.

24 Onnan pedig elindulván, elment Tirus hatá-
raiba. És egy házba beszállván, azt akarta, hogy
25 senki meg ne tudja, de nem maradhatott észre-
vétlenül; hanem mindjárt valami asszony, akinek
a kis lányában tisztátalan lélek volt, hallván Ő
26 felöle, oda ment, és az ő lábaihoz esett; az asz-
szony pedig görög volt, származására nézve sziro-
feníciái; és kérte őt, hogy a gonosz lelket űzze ki a
27 lányából. De így szólt neki: hagyd előbb a gyerme-
keket megelégedni; mert nem szép a kenyeret a
gyermekektől elvenni és a kutyakölykök elé vetni.
28 Az pedig felelt és így szólt neki: igen, Uram: a
kutyakölykök pedig az asztal alatt esznek a gyerme-
29 kek kenyér morzsáiból. Erre így szólt neki: e beszéd
folytán eredj el, kiment a gonosz lélek a te lányod-
30 ból. És mikor haza ment, az ágyon fekve találta
a gyermeket, és a gonosz lélek már kiment *belőle*.

A siket meggyógyúl.

31 És ismét kimenvén Tirus határaiból, Sido-
non át a Galilea tengeréhez ment Tizváros hatá-
32 rain keresztül. És olyan siketet vittek hozzá, aki
nehéz beszédű is volt, és kérték őt, hogy tegye
33 rá a kezét. És a néptömegből kivezetvén őt

külön, a füleibe bocsájtotta ujjait, és köpvén, a
34 nyelvét érintette, és feltekintve az égre felsóhaj-
35 tott, és így szólt hozzá: effata, azaz nyílj meg.
És megnyílt a hallása, és megoldzott a nyelve
36 kötele, és helyesen beszélt. És meghagyta nekik,
hogy senkinek ne mondják; de mennél jobban
meghagyta nekik, azok annál jobban elhiresztették.
37 És módfelett megdöbbentek, mondván: mindent
jól cselekedett; megteszi, hogy a siketek is hall-
ianak, a némák is beszéljenek.

Hét kenyér meg egy kis halacska.

8 Azokban a napokban mikor ismét nagy volt
a sokaság és nem volt nekik mit enniök, magá-
hoz szólított a tanítványokat, és így szólt nekik:
2 megesik a szívem a sokaságon, mivel már három
napja kitartanak velem, és nincs nekik mit enniök:
3 és ha éhen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton;
4 és némelyikőjük messziről jött. A tanítványai
pedig azt felelték neki, hogy ki tudná őket kenyérrel
5 jól tartani itt a pusztaságban? Mire megkérdezte
6 tőlük: hány kenyeretek van? Azok pedig szóltak:
hét. Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy
üljenek le a földön; és vevén a hét kenyeret,
miután hálát adott, megszegte és oda adta tanít-
ványainak, hogy tegyék elébük, és elébe tették
7 a sokaságnak. Volt egy kevés halacskajuk is; és
megáldván azt, szólt, hogy azt is tegyék elébük.
8 És ettek, és megelégedtek, és hét kosár maradék
9 morzsalékot vittek el. Pedig körülbelül négyezeren
voltak. Azután elbocsátotta őket. És azonnal a
10 hajóba szállván, tanítványaival együtt a dalmanutai
részekre ment.

A farizeusok kovásza.

- 11 Akkor kimentek a farizeusok, és elkezdték
12 őt faggatni, úgy hogy égből való jelt kívántak
13 tőle, csak azért, hogy kísértsék őt. És lelkében
14 felsóhajtván szólt: mért hogy ez a nemzedék jelt
15 kíván? Bizony mondom nektek, nem adatik ennek
16 a nemzedéknek jel. És ott hagyván őket, ismét
17 hajóra szállt és elment a tulsóféltre.
- 18 Kenyeret meg elfelejtettek vinni, pedig nem
19 volt velök, csak egy kenyér a hajóban. Aztán ezt
20 a parancsolatot adta nekik: vigyázzatok, óvakod-
21 jatok a farizeusok kovászatól, és a Heródes ková-
22 szától. Erre feleseltek egymással, hogy nincs
23 kenyérünk. És észrevévén, szólt nekik: mit fele-
24 seltek mivel nincs kenyereitek? még sincs belá-
25 tások, sem értelmetek? meg van keményedve a
26 szívetek? szemeitek lévén nem láttok, és fülei-
27 tek lévén nem hallotok? és nem emlékeztek?
Mikor az öt kenyeret széttörtem az ötezerre, hány
tele kosár morzsalékot vittetek el? Mondják neki:
28 tizenkettőt. Mikor a hetet is a négyezerre, hány
29 kosár morzsalék maradékot vittetek el? És mond-
30 ják neki: hetet. És szólt nekik: még sem értitek?

Jézus vakot gyógyít.

- 22 És megérkeztek Betsaidába. Ekkor vakot
23 vittek hozzá, és kérték őt, hogy azt érintse. És
24 kézen fogva a vakot, kivitte őt a falun kívül, és
25 a szemeit megnyálazva, reá tévén kezeit, kérdezte
26 tőle: látsz-e valamit? És feltekintvén szólt:
27 látom az embereket, mint fákat; látom a mint
28 járkálnak. Azután ismét rátette kezeit annak

szemeire, és erősen nézett és helyre állt, úgy
26 hogy világosan látott mindent. És haza küldte őt,
mondván: még a faluba se menj be.

Péter vallástétele. Krisztus keresztyje. A keresztyének keresztyje.

27 Azután kiment a Jézus és az ő tanítványai
Filep-Cézareájának faluiba; és az úton megkér-
28 dezte a tanítványait, mondván nekik: kinek mon-
danak engem az emberek? Azok pedig elbeszél-
ték neki, mondván, hogy Keresztelő Jánosnak, és
mások Illyésnek, mások pedig, hogy a prófé-
29 ták egyike. Erre Ő őket kérdezte meg: de ti
kinek mondotok engem? Felelvén Péter szólt
30 neki: Te vagy a Krisztus. És rájuk parancsolt,
hogy senkinek ne szóljanak ő felőle.

31 Ekkor elkezdte őket tanítani, hogy az ember
Fiának sokat kell szenvednie, és megvettetnie a
vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és
megöletnie, de harmad napra feltámadnia. — És
32 nyíltan mondta a szót. Erre Péter előfogta őt és
33 elkezdett neki szemrehányásokat tenni. Ő pedig
megfordulván és látván a tanítványait, rászólt
Péterre és ezt mondta: eredj el tőlem, sátán,
mert nem arra gondolsz a mi isteni, hanem arra,
a mi emberi.

34 És oda szólítván a néptömeget az ő tanítvá-
nyaival együtt, így szólt hozzájuk: ha valaki én
utánam akar jőni, tagadja meg magát és vegye
fel az ő keresztyét, úgy kövessen engem. Mert
35 bárki meg akarja menteni életét, elveszti azt; de
bárki elveszti az életét én értem és az örömhírért,
36 megmenti azt. Mert mit használ embernek, ha az

egész világot megnyeri, életét pedig elveszti?
37 Mert mit adhat ember élte váltságául? Mert
38 bárki szégyel engem és az én beszédeimet ebben
a házasságtörő és bűnös nemzedékben, azt az
embernek Fia is szégyenli majd, mikor eljő Atyjá-
9 nak dicsőségében a szent angyalokkal. Aztán
így szólt hozzájuk: bizony mondom nektek, hogy
vannak itt némelyek a jelenlevők közül, akik nem
ízlelnék halált addig, míg meg nem látják, hogy
az Isten országa eljött hatalommal.

Úr színeváltozása.

2 Ezután hat nap múlva magához vette a
Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvitte
őket magas hegyre, külön magukat. És átváltozott
3 előttük, és a ruhái csillogókká lettek, igen fehér-
rekké, úgy hogy kallós a földön nem tud úgy
4 fehéríteni. És megjelent nekik Mózes és Illyés,
5 és beszélgettek a Jézussal. Erre felszólalt Péter,
és szólt Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni,
hát csináljunk három sátrat, neked egyet és
6 Mózesnek egyet és Illyésnek egyet. Mert nem
tudta, mint vegye fel a szót, mert meg voltak
7 ijedve. És felhő támadt, mely beárnyékolta őket,
és hang jött ki a felhőből: ez az én Fiam, az a
8 kedves, hallgassatok reá! És hirtelen körül néztek,
de már senkit sem láttak, csak magát Jézust
9 ömagokkal. Mikor aztán lementek a hegyről,
elrendelte nekik, hogy senkinek a miket láttak
10 el ne mondják, csak mikor az embernek Fia a
halálból feltámad. És ezt a szót emlékezetben
11 a halálból való feltámadás. Majd kérdést intéztek

- hozzá erről: hogy az írástudók azt mondják, hogy
12 Illyésnek kell eljöni előbb. Ő pedig szólt nekik:
Illyés valóban eljő előbb, és **helyreállít** mindent;
és hogy van megírva az embernek Fiáról, hogy
sokat szenvedjen és semmibe vegyék? Hanem
13 mondom nektek, hogy Illyés is eljött, azt is meg-
tették vele mind, amit akartak, a mint meg van
írva ő felőle.

A néma és siket lélek.

- 14 Mikor aztán a tanítványokhoz értek, nagy
néptömeget láttak körülöttük, és írástudókat, a
mint faggatják őket. És a mint Őt meglátták, az
egész sokaság egyszerre megdöbbszent, és hozzá-
16 futván üdvözölte Őt. És megkérdezte tőlük, mit
17 faggatjátok őket? Mire a sokaságból egy így
felelt neki: Mester, elhoztam hozzád a fiamat, a
18 kiben néma lélek van; és bárhol elfogja őt, szag-
gatja őt, úgy hogy tajtékot túr, és csikorgatja a
fogait, és elaszik; és mondtam a tanítványaidnak,
19 hogy üzzék ki, de nem birták. Ő pedig azoknak
felelve szólt: óh hitetlen nemzedék, meddig kell vele-
tek lennem? meddig kell benneteket túrnöm? Hozzá-
20 tok őt hozzám! És hozzá vitték. És a mint Őt meg-
látta, a lélek egyszerre megrázta azt, úgy, hogy a
21 földre esett és tajtékot túrva hentergett. És
megkérdezte annak atyjától: mennyi ideje, hogy
22 ez történt vele? Az pedig szólt: gyermekségétől
fogva; és gyakran dobta hol tűzbe, hol vízbe,
hogy elveszítse őt; hanem ha neked valami
lehetséges, légy segítségül nekünk, essék meg
23 rajtunk a szíved! A Jézus pedig így szólt neki
arra, hogy ha lehetséges: minden lehetséges annak,

24 aki hisz. Egyszerre felkiáltva szólt a gyermek
atyja: hiszek; segíts hitetlenségemen! Látván
25 pedig a Jézus, hogy sokaság fut össze, rászólt a
tisztátalan lélekre, mondván neki: te néma és
siket lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle,
26 és többé bele ne menj: És kiáltva és nagyon
megrázva kiment: és olyanná lett mint egy halott,
úgy hogy a legtöbben azt mondták, hogy meg-
27 halt. De a Jézus megfogván a kezét, felkeltette
28 őt, és felállt. Mikor aztán Ő haza ment, a tanít-
ványai külön megkérdezték tőle: hogy nem bir-
29 tuk mi azt kiűzni? És így szólt nekik: ez a faj
semmi által sem mehet ki, csak imádkozás által.

Krisztus másodszor jelenti halálát. (L. 8. 31.)

30 Mikor pedig onnan kijöttek, keresztül men-
tek Galileán, de nem akarta, hogy valaki meg-
31 tudja; mert a tanítványait tanította, és azt mondta
nekik, hogy az enibernek Fia átadatik az emberek
kezébe, és megölik őt, de miután megölik, har-
32 mad napra feltámad. Azok pedig nem értették a
mit mondott, de féltek tőle megkérdezni.

Ki nagyobb az Isten országában? Krisztus kicsinyeit nem szabad megbotránkoztatni.

33 Azután Kapernaumba ment. És mikor ott-
hon voltak, megkérdezte tőlük: min tanakodtatok
34 az úton? Azok pedig hallgattak; mert az úton
35 azon vitatkoztak egymással, ki nagyobb. Akkor
leülvén, oda szólította a tizenkettőt, és így szólt
hozzájuk: ha valaki első akar lenni, legyen min-
36 denki után utolsó, és mindenkinek szolgálja. És

vévén egy kis gyermeket, középre állította azt köztük, és karjára vévén azt, így szólt hozzájuk:
37 bárki az ilyen kis gyermekek közül befogad egyet az én nevemben, engem fogad be; és bárki befogad engem, nem engem fogad be, hanem azt, a ki engem elküldött.

38 Szólt neki János: Mester, láttunk valakit, a ki a te neveddel üzött gonosz lelkeket, és
39 eltiltottuk, mivel nem követ bennünket. A Jézus pedig így szólt: ne tiltsátok el, mert senki sincs, a ki erőt mivel az én nevemben, és képes lenne
40 egyhamar engem szidalmazni; mert a ki nincs
41 ellentünk, velünk van. Mert bárki egy pohár vizet ad innotok annak fejében, hogy Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, hogy nem vesztí el a jutalmát. De bárki megbotránkoztat egyet ezek közül a kicsiny hívők közül, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába és a tengerbe vetik.
43 És ha megbotránkoztatna téged a kezed, vágd le azt: jobb bénán menned be az életbe, mint a két kezed birtokában a pokolba jutnod, az olt-
45 hatatlan tűzre. És ha a lábad botránkoztatna meg téged, vágd le azt; jobb sántán menned be az életbe, mint a két lábad birtokában a pokolra
47 vettetned. És ha a szemed botránkoztat meg téged, vedd ki azt; jobb félszemmél menned be az Isten országába, mint két szem birtokában
48 a pokolra vettetned, a hol az ő férgök meg
49 nem hal, és a tűz el nem alszik. Mert min-
50 denki tűzzel sózatik meg. Jó a só; de ha a só sótalanná lenne, mivel izesítitek meg azt? Legyen sótok magatokban, és békében legyetek egymás közt.

Házassági elvállás.

10 Azután onnét elindulván Júdea határai-
ba érkezett, és Jordánelvére, és ismét gyűltek össze
hozzá néptömegek, és mint szokta, ismét taní-
2 totta őket. És farizeusok menvén hozzá, megkér-
dezték tőle, hogy szabad-e férfinak feleségét elbo-
3 csátani? hogy őt kísértsék. Ő pedig felelvén így
4 szólt hozzájuk: mit rendelt nektek Mózes? Azok
pedig így szóltak: Mózes megengedte, hogy **váló**
5 **levelet írjunk, úgy bocsássuk el.** A Jézus pedig
így szólt nekik: a ti keményszívűségtekhez képest
6 írta nektek azt a parancsot. De teremtés kezde-
7 tétől fogva **férfinak és nőnek alkotta őket;**
ezért hagyja el ember az atyját és az anyját,
8 **és a kettő legyen egy testté;** úgy hogy többé
9 nem ketten vannak, hanem egy test. A mit tehát
az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válaszsza.
10 És otthon ismét a tanítványok kérdezték meg őt
11 e felől. És így szólt nekik: bárki elbocsátja fele-
ségét és mást vesz el, házasságtörést követ el
12 ellene; és ha az elhagyván férjét, máshoz megy
nőül, házasságtörést követ el.

Engedjétek Jézushoz a gyermekeket.

13 Aztán kis gyermekeket vittek hozzá, hogy
érintse őket; de a tanítványok rájuk szóltak.
14 Hanem mikor a Jézus *est* látta, rossz néven vette,
és így szólt hozzájuk: engedjétek hozzám jönni
a kis gyermekeket, ne gátoljátok őket; mert az
15 ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nek-
tek, bárki nem úgy veszi az Isten országát, mint
16 kis gyermek, nem mehet be abba. És karjára
vévén őket megáldotta, rájuk tévén kezeit.

A gazdag ifjú.

- 17 Mikor egyszer Ő útra indúlt, valaki oda fut-
ván és térdet hajtván előtte, megkérdezte tőle:
jó Mester, mit tegyek, hogy örök életet nyerjek
18 örökségül? A Jézus pedig így szólt hozzá: mért
mondasz engem jónak? Senki sincs jó, csak egy:
19 az Isten. A parancsolatokat tudod: **ne ölj, ne
paráználkodjál, ne lopj, ne tégy hamis bizony-
ságot, ne csalj, tiszteld atyádat és anyá-
20 dat.** Az pedig így szólt neki: Mester, ezeket mind
21 megtartottam gyermekségemtől fogva. A Jézus
pedig rá tekintván szeretettel mondta neki: egy hiány
van benned: eredj, a mid csak van, add el, és
add szegényeknek, és kincsed lesz mennyben,
22 aztán jer, kövess engem. Az pedig elkomorodván a
szón, elment szomorúan, mert nagy vagyonú volt.
23 Akkor körültekintván a Jézus, így szólt a
tanítványainak: mily nehezen jönnek be az Isten
24 országába azok, a kiknek vagyonuk van! A tanít-
ványok pedig megdöbbentek a szavain. De a
Jézus ismét felvévén a szót, így szólt nekik:
gyermekek, mily nehéz az Isten országába be-
25 jönni; könnyebb tévének tű fokán átmenni, mint
26 gazdagnak az Isten országába bejönni. Azok pe-
dig módfelett elbámultak így szólván egymáshoz:
27 akkor ki idvezülhet? Rájuk tekintván a Jézus,
szólt: embereknel lehetetlen, de nem Istennél:
mert **minden lehetséges az Istennél.**
28 Elkezdte Péter neki mondani: ime mi min-
29 dent elhagytunk, úgy követtünk téged. Szólt a
Jézus: bizony mondom nektek, senki sincs, a ki
házat vagy fivéreket vagy nővéreket vagy anyát
vagy atyát vagy gyermekeket vagy szántóföldeket

30 hagyott el értem és az örömhírért, hogy száz-
szorosan ne nyerne most ebben az időben háza-
kat és fivéreket és nővéreket és anyákat és gyer-
mekeket és szántóföldeket üldözésekkel, a jövő
31 világban pedig örök életet. De sokan lesznek
elsők utolsókká, és az utolsók elsőkké.

Krisztus harmadszor jelenti halálát.

32 Útban voltak pedig Jeruzsálembe menőben,
és előttük ment a Jézus, és megdöbbentek, az
utánok menők meg féltek. Ekkor magához vévén
ismét a tizenkettőt, kezdte nekik elbeszélni a mik
33 történni fognak vele, hogy ime felmegyünk Jeru-
zsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapok-
nak és az írástudóknak, és elítélik őt halálra, és
34 átadják őt a pogányoknak, és csúfot üznek belőle,
és leköpi, és megostorozzák, és megölik, de har-
madnapra fel fog támadni.

Zebedeus fiainak kívánsága.

35 Aztán oda mentek hozzá Jakab és János a
Zebedeus fiai, így szólván neki: Mester, azt akar-
juk, hogy bármit fogunk tőled kérni, tedd meg
36 nekünk. Ő pedig így szólt nekik: mit akartok,
37 hogy tegyek veletek? Azok pedig így szóltak
neki: add meg nekünk, hogy egyikünk jobboldon,
38 másikunk balodon üljön a te dicsőségedben. A
Jézus pedig így szólt nekik: nem tudjátok, mit
kértetek. Képesek vagytok meginni azt a poharat,
a mit én megiszom, vagy megkeresztelkedni azzal
39 a keresetséggel, a melylyel én megkereszteltetem?
Azok pedig így szóltak neki: képesek vagyunk.

De a Jézus így szólt nekik: a poharat, melyet
én megiszom, meg fogjátok inni, és a kereszt-
séggel, a melylyel én megkeresztelkedem, meg-
kereszteltettek; de a jobbon vagy balomon való
ülést megadni nem az én dolgom, hanem *azoké*
az, a kiknek elkészítettett. A tiz pedig a mint
hallotta, kezdte rossz néven venni Jakabtól és
Jánostól. Akkor magához szólítván őket a Jézus,
így szólt nekik: tudjátok, hogy a kiket vezető-
nek tartanak a pogányok közt, azok uralkodnak
rajtok, és az ő nagyjaik teljhatalmat gyakorolnak
felettök. De nem így van köztetek; hanem bárki
nagy akar lenni köztetek, legyen szolgátok, és
bárki első akar lenni köztetek, legyen mindenkinek
cselédje; mert az embernek Fia sem azért jött,
hogy szolgáljanak neki, hanem azért, hogy szolgál-
jon, és az életét adja váltságu^á sokakért.

Bartimeus.

46 Azután Jerikóba érkeztek. És mikor ~~az oda ment~~
Jerikóból Ő és a tanítványai és meglehetősen sokas-
ság, a Timeus fia, Bartimeus vak koldús ott ült
az út mellett. És a mint hallotta, hogy az Jézus,
a názáreti, elkezdett kiáltani és így szólni: Dávid
48 fia Jézus, könyörülj rajtam! És sokan rászóltak,
hogy hallgasson; az pedig sokkal jobban kiáltott:
49 Dávid fia, könyörülj rajtam! És megállván Jézus,
szólt: hívjátok őt. És hívták a vakot, így szólván
50 neki: bízzál, kelj fel, hív téged! Az pedig eldob-
51 ván a ruháját, felugrott és oda ment a Jézushoz.
És felelvén neki a Jézus, szólt: mit akarsz, hogy
tegyek veled? A vak pedig így szólt neki: Mes-

52 ter, hogy újra lássak. A Jézus erre így szólt neki:
eredj el, a te hited meggyógyított téged. És azon-
nal látott újra, és követte Őt az úton.

Virágvasáruapján.

11 Mikor aztán elközelgettek Jeruzsálembe,
Betfagéba és Bethániába az 'olajfák hegyéhez, el-
2 küldött kettőt a tanítványai közül, és így szólt
nekik: eredjetelek a veletek szembe levő faluba, és
egyenest a mint bementek abba, megkötött csi-
kóra találtok, a melyen emberek közül senki még
3 nem ült; oldozzátok azt el, és hozzátok el. Ha
pedig valaki szólna nektek: mit csináltok vele?
mondjátok: az Úrnak van rá szüksége; és rögtön
4 elbocsátja azt ide. És elmentek és valamelyik
ajtónál megkötött csikót találtak kívül a nyílt
5 úton, és eloldozták azt. És az ott állók közül né-
melyek szóltak nekik: mit csináltok, hogy elol-
6 dozzátok a csikót? Azok pedig úgy szóltak nekik,
7 mint a Jézus mondta; és eleresztették őket. Aztán
elvitték a csikót a Jézushoz, és rá vetették a ru-
8 háikat, és felült rá. És sokan ruháikat terítették
az útra, mások meg sásleveleket, a miket a me-
9 zőkről vágtak. És a kik előtte mentek és a kik
utána mentek, így kiáltottak:

Hozsánna;

Aldott, a ki jön az Úr nevében;

10 Aldott a mi atyánknak Dávidnak jövőendő
országa;

Hozsánna a magasságban!

11 És bement Jeruzsálembe, a templomba; és
mindent megnézvén, miután már késő volt az idő,
kiment Bethániába a tizenkettővel.

A terméketlen figefa.

A templom megtisztítása.

- 12 És másnap mikor kijöttek Bethániából, meg-
13 éhezett. És egy leveles figefát látva távolról, oda-
ment, hátha talál rajta valamit, de mikor hozzá-
ért, semmit sem talált, csak leveleket; mert nem
14 a fügék ideje volt. És felevén így szólt hozzá:
soha többé rólad senki gyümölcsöt ne egyék. A
15 tanítványai meg hallották. Aztán Jeruzsálembe ér-
tek. És bemenvén a templomba, kezdte kiűzni
azokat, a kik adtak és vettek a templomban, a
pénzváltók asztalait pedig és a galambárusok szé-
16 keit felforgatta, és nem engedte, hogy valaki
17 edényt vigyen a templomon keresztül, és oktatásul
így szólt nekik: nincs megírva, hogy **az én há-
zám neve imádságnak háza minden nemzet
számára?** és ti **latrok barlangjává** tettétek azt.
18 És meghallották a főpapok és írástudók, és tana-
kodtak, hogyan veszítsék el őt; mert félték tőle,
19 mert az egész sokaság elámult a tanításán. És
estére kelvén kimentek a városból.
20 Reggel aztán a mint elmentek mellette, lát-
21 ták, hogy a figefa gyökerestől kiszáradt. És visz-
szaemlékezvén Péter, így szólt neki: Uram, ime
22 a figefa, a melyet megátkoztál, kiszáradt. És fe-
levén a Jézus, így szólt nekik: Legyen hitetek
23 Istenben. Bizony mondom nektek, hogy bárki azt
mondja ennek a hegynek: mozdulj el és essél a
tengerbe, és nem kételkedik a szívében, hanem
hiszi, hogy a mit mond, megtörténik, annak meg-
24 lesz. Ezért mondom nektek, mindenről, a mit
csak imádkozástokban kértek, higgyétek, hogy
25 megnyeritek, és megadatik nektek. És mikor fel-

álltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valami *panaszotok* van valaki ellen, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek a ti botlásaitokat.

Jézust felelősségre vonták.

27 Aztán ismét Jeruzsálembe értek. És mikor
a templomban járkált, oda mentek hozzá a főpa-
28 pok és az írástudók és a vének, és így szóltak
hozzá: miféle teljhatalommal teszed ezeket? vagy
ki adta neked ezt a teljhatalmat, hogy ezeket
29 tedd? A Jézus erre így szólt nekik: kérdezek
tőletek egy szót és feleljetek nekem, akkor meg-
mondom nektek, miféle teljhatalommal teszem
30 ezeket. A János keresztsége mennyből volt vagy
31 emberektől? feleljetek nekem. És tanakodtak egy-
más közt, mondván: ha azt mondjuk: mennyből;
32 majd azt mondja: miért nem hittetek neki? Ha-
nem mondjuk ezt: emberektől? . . . Félték a nép-
től; mert mindenki valóban úgy tartotta Jánost,
33 hogy próféta volt. És mikor Jézusnak megadták
a feleletet, így szóltak: nem tudjuk. Jézus meg
így szólt nekik: én sem mondom meg nektek,
miféle teljhatalommal teszem ezeket.

A gyilkos szőlőművesekről.

12 Azután példázatokban kezdett nekik beszélni.
Szőlőt ültetett egy ember, és körül vette sővény-
nyel, és ásott vályut a sajtó alá, és épített tor-
nyot, aztán kiadta azt földműveseknek, és kül-
2 földre utazott. És mikor az ideje volt, szolgát
küldött földművesekhez, hogy kapjon a földmí-
3 vesektől a szőlő gyümölcseiből; de azt megfogták

4 és megverték, aztán elküldték üresen. Majd ismét
 más szolgát küldött hozzájuk; azt meg lefejezték
 5 és meggyalázták. És másikat küldött; azt pedig
 megölték, és sok másokat, miután egyiket meg-
 6 verték, másikat megölték. Még egy valakije volt:
 szeretett fia; elküldte őt utoljára hozzájuk, mond-
 7 ván, hogy majd megbecsülik a fiamat. Azok a
 földművesek pedig azt mondták egymás közt, hogy
 ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és mienk lesz
 8 az örökség. És megfogván megölték őt, és kidob-
 9 ták a szőlőn kívül. Mit csinál majd a szőlőnek
 ura? Eljö és elveszti a földműveseket, és oda adja
 10 a szőlőt másoknak. Még ezt az írást sem olvastátok:

A kö, melyet az építők visszautasítottak,

Az tétetett a szegelet fejére;

11 **Az Urtól lett ez,**

És csodálatos a mi szemeinkben?

12 És törekedtek őt elfogni, de féltek a néptől; mert
 tudták, hogy rájuk mondta a példázatot. Tehát
 ott hagyván őt, elmentek.

Az adófizetésről.

13 Akkor elküldtek hozzá némelyeket a farizeu-
 sok és a heródespártiak közül, hogy Őt szóval
 14 fogják meg. És oda menvén, így szóltak hozzá:
 Mester, tudjuk, hogy te őszinte vagy, és nem
 gondolsz senkivel, mert emberek személyét nem
 tekinted, hanem őszintén az Isten útját tanítod:
 15 szabad adót adni Cézárnak vagy sem? Ő pedig
 ismervén az ő képmutatásukat, így szólt nekik,
 mit kísértetek engem? Hozzatok nekem dénárt:
 16 hadd lássam. Azok pedig vittek. Akkor így szólt
 17 nekik: kié ez a kép és a felírás? Azok pedig így

szóltak neki: Cézáré. Erre a Jézus így szólt nekik: a mi Cézáré, adjátok meg Cézárnak, és a mi az Istené, az Istennek. És csodálkoztak Ő rajta.

A feltámadásról.

- 18 Azután saddúceusok mentek hozzá, a kik is
azt mondják, hogy nincs feltámadás, és ezt kér-
19 dezték tőle: Mester, Mózes azt írta nekünk, hogy
ha valakinek fivére meghal, és hátrahagyja
feleségét és nem hagy gyermeket, hogy vegye
el annak a testvére az asszonyt, és támasz-
20 **szon magot a fivérének.** Heten voltak fivérek;
és az első feleséget vett, és mikor meghalt, nem
21 hagyott magot; a második is elvette azt, de úgy
halt meg, hogy nem hagyott hátra magot; a har-
22 madik is szintén; a hét sem hagyott magot.
23 Mindnyájuk közt utoljára az asszony is meghalt.
A feltámadásban közülök melyiknek lesz felesége?
24 Mert heten birták őt nőül. Szólt nekik a Jézus:
nem a miatt tévelyegtek, hogy nem ismeritek az
25 írásokat, sem az Isten hatalmát? Mert mikor a
halálból feltámadnak, se nem házasodnak, se férj-
hez nem mennek, hanem mint angyalok vannak
26 a mennyben. A halottak felől pedig, hogy feltá-
madnak, nem olvastátok-e Mózes könyvében a
csipkebokornál, hogyan szólt neki az Isten, mond-
ván: én vagyok az Abrahám Istene és Izsák Istene
27 és Jákób Istene? Nem halottak Istene, hanem
élőké. Igen tévelyegtek.

Az első parancsolat.

- 28 Azután az írástudók közül ment oda egy, a
ki hallotta őket vitatkozni, és tudván, hogy jól

felelt nekik, megkérdezte tőle: melyik valamennyi
29 közt első parancsolat? Felelt a Jézus, hogy első
ez: halljad, Izráel, az Úr a mi Istenünk egy
30 Úr; és szeresd az Urat a te Istenedet teljes
szívedből és teljes lelkedből és teljes erődből.
31 Második ez: szeresd felebarátodat, mint magadat.
32 Nagyobb ezeknél más parancsolat nincs. Erre így
szólt neki az írástudó: jól van, Mester, igazán
33 mondtad, hogy Ő egy, és rajta kívül nincs
másik; és: szeretni Őt teljes szívből és teljes
értelemből és teljes erőből, és: szeretni a
felebarátot mint önmagát, nagyobb minden égő-
34 áldozatnál és véres áldozatnál. És a Jézus látván,
hogy okosan felelt, így szólt neki: nem messze
vagy az Isten országától. És senki több kérdést
nem mert hozzá intézni.

Ki fia a Krisztus.

35 Akkor a Jézus vette fel a szót, és a tem-
plomban tanítván ezt mondta: hogyan mondják
36 az írástudók, hogy a Krisztus Dávid fia? Maga
Dávid mondta a Szent Lélek által:

Szólt az Úr az én Uramnak:

Úlj az én jobbom felől,

**Míg az ellenségeidet lábaid zsámolyává
teszem.**

37 Maga Dávid mondja őt Urának, és honnan fia neki?

Az írástudók. És a szegény özvegy fillére.

38 A nagy sokaság pedig örömet hallgatta Őt.
És tanítása közben így szólt: óvakodjatok azok-
tól az írástudóktól, a kik vágyakoznak díszruhák-

39 ban járni-kelni, és a piaczkon üdvözlések után,
és a zsinagógákban első székek után, és a lakó-
40 mákon első helyek után; a kik feleméztik az
özvegyek házait és szinből hosszan imádkoznak,
ezek nagyobb kárhozatot vesznek.
41 És leülvén a perselylyel szembe, nézte hogyan
dob a sokaság pénzt a perselybe; és sok gazdag
42 sokat dobott; aztán jött egy szegény özvegy és
43 két fillért dobott; a mi egy negyedrészt pénz. És
szólítván tanítványait, így szólt nekik: bizony
mondom nektek, hogy ez a szegény özvegy min-
denkinél többet dobott azok közül, a kik a per-
44 selybe dobtak; mert mindnyájan feleslegükből
dobtak, ez pedig az ő szükségéből, a mi je csak
volt, mind bele dobta, egész élését.

A világ végéről.

13 Azután mikor kijött a templomból, így szólt
hozzá tanítványainak egyike: Mester; ime milyen
2 kövek, és milyen épületek. A Jézus pedig így
szólt neki: látod ezeket a nagy épületeket? Nem
hagyatik kő kövön, a mely le ne romboltatnék.
3 Mikor pedig az olajfák hegyén ült a tem-
plommal szembe, megkérdezte Őt külön Péter és
4 Jakab és János és András: mondd meg nekünk,
mikor lesz az? És mi a jel, mikor ez mind tel-
5 jesedni fog? A Jézus erre így kezdett nekik
beszélni: vigyázzatok, valaki félre ne vezessen
6 benneteket. Sokan jönnek az én nevemben, azt
mondván, hogy én vagyok, és sokakat félrevezet-
7 nek. Mikor pedig háborúkról és háborús hírekről
hallotok, meg ne ijedjetelek: **meg kell lenni,**
8 hanem ez még nem a vég. Mert nemzet támad

nemzet ellen, ország ország ellen. Földrengések lesznek helyenként, éhínségek lesznek: a vajudás kezdete ez. Hanem ti vigyázzatok magatokra; beárulnak benneteket tanácsüléseken, és zsinagógákon megvernek, és vezérek és királyok elé állítanak én értem, bizonyságul ő nekik. És minden nemzetenél hirdettetni kell előbb az örömhírnek. Mikor pedig visznek benneteket beárulni; ne tüprengjetelek előre, mit mondjátok, hanem ami éppen adatik nektek abban az órában, azt mondjátok; mert nem ti vagytok a beszélők, hanem a Szent Lélek. És beárulja testvér testvérét halálra, és atya gyermekét, és gyermekek támadnak fel szüleikre, és megölik őket; és gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevem miatt: de a ki végig kitart, az idevezül.

Hanem mikor látjátok a pusztítás utálatosságát ott állni, a hol nem kell, aki olvassa értse meg, akkor a kik Júdeában vannak, fussanak a hegyekbe, a ki meg a háztetőn, le ne szálljon, se be ne menjen valamit kihozni a házából, a ki pedig a mezőn, vissza ne forduljon a ruháját elvinni. De jaj a viselősöknek és a szoptatósoknak azokban a napokban. Imádkozzatok azonban, hogy ne télen legyen; mert azok a napok oly nyomással lesznek, **a milyen nem volt a teremtés kezdetől fogva**, melyet Isten teremtett, **mostanig**, és nem lesz. És ha meg nem rövidítette volna az Úr a napokat, egy test sem menekült volna meg; de a választottakért. a kiket kiválasztott, **megrövidítette a napokat**. És akkor, ha valaki azt mondja nektek: **ime itt a Krisztus**, **ime ott**, ne higgyétek; mert támadnak álkrisztusok és **álpróféták**, és mutatnak jeleket és csodákat,

23 hogy félrevezessék, ha lehet, a választottakat. De
ti vigyázzatok; mindent elmondtam nektek előre.

24 Hanem azokban a napokban az után a nyó-
más után a nap elsötétül, és a hold nem nyújtja
25 az ő fényét, és a csillagok az égből lehullanak,
26 és az égben lévő erők megrendülnek. És akkor
meglátják az embernek Fiát, a mint eljő fel-
27 hőken nagy hatalommal és dicsőséggel. És akkor
elküldi az angyalokat, és összegyűjti a választot-
takat a négy világtájról föld szélétől ég széléig.

28 A figefától pedig tanuljátok a példázatot:
mikor már annak az ága gyenge lesz és kinőnek
29 a levelei, tudjátok, hogy közel van a nyár: így
ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjá-
30 tok meg, hogy közel van az ajtó előtt. Bizony
mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nem-
zedék addig, a míg ezek mind meg nem lesznek.
31 Az ég és a föld elmúlik; de az én beszédeim el
32 nem múlnak. De arról a napról vagy az óráról
senki sem tud, még a mennybeli angyalok sem,
33 sem a Fiú, csak az Atya. Vigyázzatok, ébren
34 legyetek; mert nem tudjátok, mikor van az idő.
Mint külföldre menő ember, mikor elhagyja a
házát és a szolgálóinak adja a teljhatalmat, minde-
niknek a maga dolgára nézve, az ajtónállónak is
35 megparancsolta, hogy ébren legyen. Ébren legye-
tek tehát; mert nem tudjátok, mikor érkezik meg
a háznak az ura, vagy este vagy éjfélkor vagy
36 kakasszóra vagy reggel: hogy, ha hirtelen jó,
37 alva ne találjon benneteket. A mit pedig nektek
mondok, mindenkinek mondom, ébren legyetek.

A drága kenet Bethániában.

- 14 Azután két nap múlva volt a husvétí bárány és a kovásztalan kenyerek *innepe*. És a főpapok és írástudók tanakodtak, hogy hogyan öljk meg
2 Őt úgy, hogy csellel fogják el. Mert azt mondták: ne az innepen, hogy valamikép népszavargás ne legyen.
3 Mialatt pedig ő Bethániában volt a poklos Simon házában, mikor asztalhoz ült, jött egy asszony, a kinél alabástrom szelencze volt, valódi drága nárdus kenet benne; az alabástromot eltörte,
4 úgy öntötte le az ő fejét. Voltak azonban némelyek, a kik rossz néven vették magukban: mire
5 való volt a kenetnek ez az elvesztegetése? Hiszen ezt a kenetet el lehetett volna adni háromszáz dénár-
6 ra. A Jézus pedig így szólt: hagyjátok őt; mit
7 háborgatjátok? jó tettet végzett rajtam. Mert a szegényeket mindig kéznél találjátok magatok közt, és mikor akartok módokban áll velők jót
8 tenni, de én nem vagyok mindig nálatok. A mit birt megtette: előre megkente a testemet a teme-
9 téstre. Bizony mondom nektek, a hol csak az örömhírt hirdetik az egész világon, a mit ez tett, azt is elbeszéli az ő emlékezetére.
10 És Iskáriót Júdás, az a ki a tizenkettő egyike, elment a főpapokhoz, hogy Őt elárulja nekik.
11 Azok pedig a mint meghallották, örültek, és ígérték neki, hogy pénzt adnak. És tanakodott, hogyan adja őt kézbe alkalmas módon.

Az utolsó vacsora.

- 12 És a kovásztalan kenyerek első napján, mikor a husvétí bárányt áldozták, mondták neki

- a tanítványai: hol akarod, hogy oda menjünk és
13 elkészítsük, hogy megedd a husvéti bárányt? Erre
elküldött a tanítványai közül kettőt, és így szólt
nekik: eredjete a városba, és vizes korsót vivő
14 ember fog veletek találkozni; az után menjetek;
és a hova épen bemegy, szóljatok a házi úrnak,
hogy a Mester mondja: hol van az én szállásom,
a hol a husvéti bárányt a tanítványaimmal meg-
15 egyem? És az nagy felházat mutat majd nektek,
felterítve, készen; és ott készítsétek el nekünk.
16 És kimentek a tanítványok, és a városba értek,
és úgy találták, a mint mondta nekik, és elkészít-
tették a husvéti bárányt.
- 17 És estére kelvén megérkezett a tizenket-
18 tővel. Mikor aztán asztalhoz ültek és ettek,
a Jézus szólt: bizony mondom nektek, hogy egy
19 közületek elárul engem, **a ki velem eszik**. El-
kezdték szomorkodni és mondogatni neki egy-
20 más után: talán nem én? Ő pedig szólt nekik:
A tizenkettő egyike, a ki velem együtt márt a
21 tálba. Mivel az embernek fia ugyan elmegy, a
mint meg van írva fölöle; de jaj annak az ember-
nek, a ki által az embernek fia elárultatik: jó
volna annak, ha nem született *volna* az az ember.
22 És a mint ők ettek, kenyeret vevén, miután meg-
áldotta, megszegte és nekik adta, és szólt: vegyé-
23 tek; ez az én testem. Majd poharat vevén, miután
hálát adott, nekik adta, és ittak belőle mindnyájan.
24 És szólt nekik: ez az én **szövetség-vérem**, a
25 mely kiontatik sokakért. Bizony mondom nektek,
hogy többé nem iszom a szőlő terméséből addig
a napig, a mikor újan iszom azt az Isten orszá-
26 gában. És miután dicséretet énekeltek, kimentek
27 az olajfák hegyére. És azt mondta nekik a Jézus,
hogy mindnyájan elbotlotok, mivel meg van írva:

megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.
28 Hanem feltámadásom után előttetek megyek Gali-
29 leába. Péter pedig így szólt neki: ha mind elbot-
30 lanak is, de nem én. Erre így szólt neki a Jézus:
bizony mondom neked, hogy te ma, ezen az
éjszakán, mielőtt bár kétszer szólna a kakas, há-
31 romszor megtagadsz engem. De az igen nagyon
mondta: ha meg kell halnom veled, akkor sem
tagadlak meg téged. De mindnyájan is így be-
széltek.

A Gecsemáné kertjében.

32 Mikor arra a helyre értek, melynek neve
Gecsemáné, akkor így szólt a tanítványainak:
33 üljetek le itt, míg imádkozom. De oda vette maga
mellé Pétert és Jakabot és Jánost, és kezdett
34 elkábulni és elbágyadni, és így szólt nekik: igen
szomorú az én lelkem halálig: maradjatok itt és
35 legyetek ébren. Aztán kissé előre menvén, leesett
a földre, úgy imádkozott, hogy ha lehetséges,
36 múlték el tőle az óra, és így szólt: Abbá,
oh Atyám, neked minden lehetséges: vidd el ezt
a poharat én tőlem; de nem a mit én akarok,
37 hanem a mit te. Aztán oda ment és alva találta őket,
és így szólt Péternek; Simon, alszol? nem birtál
38 egy órát virrasztani? Ebren legyetek és imádkoz-
zatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert a lélek
39 kész, de a test erőtelen. Aztán ismét elmenvén,
40 imádkozott, ugyanazt a szót mondva. És ismét
oda menvén, alva találta őket, mert a szemeik
igen elnehezedtek, és nem tudták, mit feleljenek
41 neki. Mikor harmadszorra ment oda, akkor így
szólt hozzájuk: most már aludjatok és nyugod-

42 jatok; elég; eljött az óra, ime átadatik az ember-
nek Fia a bűnösök kezeibe. Keljetek fel, menjünk:
ime, a ki engem elárul, ide jött.

A bűnösök kezében.

43 És, mikor ő még beszélt, egyszerre ott ter-
mett Júdás, a tizenkettő egyike, és vele sokaság,
kardokkal és dorongokkal, a főpapoktól és az
44 írástudóktól és a vénektől. A ki pedig őt elárulta,
adott nekik jelt, mondván: a kit majd megcsó-
kolok, az az; fogjátok el őt, és vigyétek el bizton.
45 Így a mint oda ért, egyenest Ő hozzá ment és
szólt: Mester, és megcsókolta Őt; azok pedig
46 kezet vetettek reá, és elfogták Őt. Egy azonban
47 az ott állók közül kihúzván a kardját, megvágta
48 a főpap szolgáját, és levágta neki a fülét. Akkor
felelvén a Jézus, így szólt nekik: mint latorra
jöttetek ki engem megfogni kardokkal és doron-
49 gokkal? Naponként ott voltam nálatok a tem-
plomban tanítva, és nem fogtatok el engem; hanem
50 hogy beteljesedjenek az írások. Aztán Őt ott-
51 hagyva, mind elfutottak. De egy bizonyos ifjú
követte őt, gyolcsleplet vetve meztelen *felső*
52 *testére*; azt is elfogták; de az ott hagyván a
leplet, elfutott meztelenen.

Az ítélet.

53 Aztán elvezették a Jézust a főpaphoz, és
összegyültek a főpapok és a vének és az írás-
54 tudók mind. Péter pedig távolról követte Őt egé-
szen be a főpap udvarába, és ott üldögélt a szol-
gák közt, és melegedett a fénynél.

55 A főpapok pedig, és az egész zsinat bizony-
ságot keresett a Jézus ellen, hogy őt megölesse,
56 de nem talált; mert sokan hamis tanúságot tettek
ellene, és a tanúvallomások nem voltak egyezők.
57 Ekkor némelyek felállván, hamis tanúságot tettek
58 ellene, mondván, hogy mi hallottuk, mikor ő azt
mondta, hogy én lerontom ezt a kézzel csinált
templomot, és harmadnapra mást, nem kézzel
59 csináltat fogok építeni. De még így sem volt
60 egyező az ő tanúvallomásuk. Ekkor a főpap a
középre állván, megkérdezte a Jézust, mondván:
nem felelsz semmit? mit vallanak ezek a tanúk
61 ellened? Ő pedig hallgatott és nem felelt semmit.
Ismét a főpap tett hozzá kérdést, és így szólt
hozzá: te vagy a Krisztus, az Áldottnak fia? A
62 Jézus erre szólt: én vagyok, és meglátjátok
majd az embernek fiát a Hatalomnak jobbjára
felől ülni, és eljöni az égnek felhői között.
63 A főpap erre a ruháit tépdese szolt: mi szük-
ségünk van még tanukra? hallottátok a károm-
64 lást; mi a véleményetek? Azok pedig mind halálra
65 méltónak ítélték őt. Erre elkezdték őt némelyek
leköpködni, és eltakarni az arcát, úgy öklözni
őt, és így szólani hozzá: prófétáld meg! a szol-
gák pedig arculütésekkel fogadták őt.

Péter esete.

66 Mialatt pedig Péter lent volt az udvarban,
67 oda ment a főpap szolgálóinak egyike, és látván
Péttert ott melegedni, ránézett és szólt: te is a
68 Názáretivel voltál, a Jézussal. Ő pedig tagadta
mondván: se nem tudom, se nem értem te mit
mondasz. És kiment kívül az előcsarnokba; a ka-

69 kas pedig megszólalt. De a szolgáló látta őt, és
ismét elkezdte mondani a mellette állóknak, hogy
ez azok közül való! Ő pedig ismét tagadta.
70 Kevés vártatva meg ismét a mellette állók mondták Péternek: valóban azok közül való vagy!
71 hiszen galileai is vagy. Erre ő elkezdett átkozódni és esküdni, hogy nem ismerem azt az
72 embert, akiről szóltok. Egyszerre csak megszólalt a kakas másodszor. És Péter visszaemlékezett a beszédre, hogyan megmondta neki a Jézus, hogy mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor tagadsz meg engem; és elfakadt sírva.

A pogányok kezében.

15 Mindjárt reggel pedig a főpapok a vénekkel és az írástudókkal és az egész zsinat, miután tanácsot tartottak, megkötözvén a Jézust, elvitték,
2 és beárulták Pilátusnak. És ezt kérdezte tőle Pilátus: Te vagy a zsidók királya? Ő pedig felel-
3 vén neki, szolt: te mondod. Erre sok vádat emeltek ellene a főpapok, Pilátus pedig ismét meg-
4 kérdezte őt: nem felelsz semmit? Ime mennyi vádat emelnek ellened. Jézus azonban semmit nem felelt
5 többet, úgy hogy Pilátus csodálkozott.
6 Innepenként pedig el szokott bocsájtani nekik egy foglyot,
7 akit kértek. De a Barabás nevezetű azokkal a zendülő-
8 kkel volt elfogva, a kik a zendülés alkalmával gyilkosságot követtek el. És feljött a
9 nép és kérni kezdte, mint a hogy tenni szokott nekik.
10 Pilátus pedig így felelt nekik: akarjátok, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? Mert észrevette, hogy irigység folytán árulták be őt a
11 főpapok. De a főpapok felizgatták a népet, hogy

- 12 inkább Barabást bocsássa el nekik. Pilátus erre
ismét felelvén, így szólt nekik: mit csináljak hát
13 azzal a kitél a zsidók királyának mondotok? Azok
14 pedig ismét kiáltottak: feszítsd meg őt. Mire
Pilátus így szólt nekik: de hát mi rosszat követ-
tett el? Hanem azok igen kiáltották: feszítsd meg
15 őt. Pilátus pedig a néptömegnek eleget akarván
tenni, elbocsátotta nekik Barabást, a Jézust pedig
megkorbácsoltatván, kiadta, hogy feszítsék meg.

A kereszten.

- 16 A katonák pedig elvezették őt be az udvarba,
azaz a kormányzói palotába, és összehívták az
17 egész csapatot. És felöltöztették Őt bíborba, és
18 tövis koronát fonván, feltették neki; és elkezdték
19 köszönteni: üdvöz légy, zsidók királya! és verték
a fejét náddal, és rá köptek, és meghajtották
20 térdeiket, úgy imádták őt. Mikor így csufot üztek
belőle, kivetköztették Őt a bíorból, és felöltöz-
tették a maga ruháiba.
- 21 Aztán kivették Őt, hogy megfeszítsék. És
kényszerítettek bizonyos Cirénei Simont, a ki
mezőről jövet arra ment, a Sándor és Rufus atyját,
22 hogy vigye az ő keresztjét. Így vitték Őt a Gol-
gotha helyre, a mi megmagyarázva: koponya hely.
23 Akkor adtak neki mirhás bort; de nem vette el.
24 Aztán megfeszítették őt, és elosztották a ruháit,
25 sorsot vetvén rájuk, ki mit vigyen el. Megvolt
26 pedig három óra, mikor megfeszítették őt. Az
ellene emelt vádról szóló felirat is oda volt írva
felül: A ZSIDÓK KIRÁLYA.
- 27 És vele együtt feszítettek meg két latrot,
28 egyiket jobbra felől, másikat meg balja felől. És

a kik elmentek mellette, káromolták Őt fejüket
csóválva, és így szólva: ejh, a ki lerontod a tem-
30 plomot, és harmadnapra felépíted! mentsd meg
31 magadat, leszállván a keresztről. Így csúfolták a
a főpapok is, és egymás közt az írástudókkal így
beszéltek: másokat megmentett, magát nem tudja
32 megmenteni; a Krisztus, az Izráel királya szálljon
le most a keresztről, hogy lássuk és hívökké
legyünk. A kiket vele együtt megfeszítettek, azok
is szidták Őt.

33 Hat órára aztán sötétség lett az egész föl-
34 dőn kilencz óráig. És kilencz órakor nagy han-
gon kiáltott a Jézus: **Eloi, Eloi, lama sabak-**
tani? azaz megmagyarázva: **én Istenem, én Is-**
35 **tenem, miért hagytál el engem?** És hallván a
mellette állók közül némelyek, így szóltak: ime
36 Illyést hívja. Valaki pedig elfutott és szivacsot
töltvén meg **eczettel** rátette nádra, és **inni adott**
neki, mondván; hagyjátok, lássuk, eljön-e Illyés,
37 hogy levegye Őt? Jézus pedig fennhangon kiált-
38 ván, kilehelte lelkét. És a templom függőnye
39 ketté hasadt fölítől aljáig. A százados pedig, a ki
ott állt vele szembe, a mint látta, hogy így lehelte
ki lelkét, szólt: bizony ez az ember Isten Fia volt!

40 De asszonyok is voltak, azok távolról néz-
ték, köztük a magdalai Mária is, Mária a kis Jakab
41 és Jósé anyja is, Salomé is, a kik mikor Galileában
volt, követték őt és szolgáltak neki, és sokan
mások, a kik vele együtt mentek fel Jeruzsálembe.

Jézus temetése.

42 Mikor aztán már este lett, mivel előkészület
43 volt, azaz szombat előtti nap, eljövén az Arima-

thiából való József, tisztos tanácsbeli ember, a ki maga is várta az Isten országát, bátran bement 44 Pilátushoz, és kérte a Jézus testét. Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, és oda híván a századost, megkérdezte tőle, vajon régen meg- 45 halt-e; és a mint megtudta a századostól, oda 46 ajándékozta a holttestet Józsefnek. Ki miután gyolcsot vásárolt, levévén őt, begöngyölgette a gyolcsba, és olyan sírba tette, mely kősziklából 47 volt kivájva, és követ hengerített a sír szájára. A magdalai Mária pedig és Mária a Jósé *anyja* nézték, hova tétetett.

A feltámadás.

16 Szombat elmultával aztán a magdalai Mária és Mária a Jakab *anyja* és Salómé illatos keneteket vásároltak, hogy oda menjenek és megkenjék 2 őt. És a hét első napján igen reggel értek a 3 sírhoz, mikor a nap felkelt. És így beszéltek magok közt: ki gördíti el nekünk a követ a sír 4 szájáról? De a mint feltekintettek, látták, hogy hátra van gördítve a kő; mert erősen nagy volt. 5 Mikor aztán bementek a sírba, fehér palástba öltözött ifjút láttak ülni jobbra, és megdöbbenek. 6 De az így szólt nekik: ne döbbenetek meg: Jézust keresitek, a Názáretit, a kit megfeszítettek; feltámadt, nincs itt; íme a hely, a hová őt tették. 7 Hanem eredjete, mondjátok a tanítványainak, Péternek is, hogy elöttetek megý Galileába: ott 8 fogjátok őt meglátni, amint mondta nektek. Erre kimentek, és elfutottak a sírtól, mert remegés és ámulat fogta el őket; és senkinek semmit nem mondtak: mert féltek.

Befejezés.

9 Miután pedig feltámadt hét első napján
reggel, először a magdalai Máriának jelent meg,
10 a kiből hét gonosz lelket űzött ki. Az elmenvén
hírül adta azoknak, a kik Ő vele voltak, a kik
11 gyászoltak és sírtak; de azok amikor hallották,
hogy él és ő látta, nem hitték.

12 Ezek után azok közül kettőnek jelent meg
13 más alakban, a mint vidékre mentek: azok pedig
elmenvén, hírül adták a többieknek: azoknak sem
14 hittek. Később magának a tizenegynek jelent meg,
mikor asztalnál ültek, és megróttá az ő hitetlen-
ségöket és keményszívűségöket, hogy nem hittek
15 azoknak, a kik őt feltámadása után látták. És így
szólt nekik: Elmenvén az egész világra, hirdessé-
16 tek az örömhírt minden teremtésnek. A ki hisz
és megkereszteltetik, idvezül, a ki pedig nem hisz,
17 elkárhozik. Azokat pedig, a kik hisznek, ezek a
jelek követik: az én nevemben gonosz lelket űznek
18 ki, új nyelveken beszélnek, kígyókat vesznek fel,
és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik,
gyengélkedőkre teszik kezöket, és jobban lesznek.

19 Azután pedig az Úr, miután beszélt velök,
20 felvitetett az égbe, és az Istennek jobbjára ült.
Azok pedig kimenvén predikáltak mindenütt, az
Úr velök munkálkodván és az ígét erősítvén az
azt követő jelek által.

